

בש"פ 7376/21 - זלמן ניאמצ'יק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7376/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: זלמן ניאמצ'יק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו מיום 16-08-48950 מיום 1.11.2021 שניתנה על ידי השופט היימן

תאריך הישיבה: ג' בכסלו התשפ"ב (7.11.2021)

בשם העורר: רצון דרחי; עו"ד מתן מיטל

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט א' הימן) במ"ת 48950-08-16 מיום 1.11.2021, במסגרתה התקבלה באופן חלקי בקשת העורר "לפתיחת חלונות באיזוק לרגל חתונתו".

רקע והשתלשלות ההליכים

2. נגד העורר וחמישה נאשמים נוספים הוגש כתב אישום חמור, המייחס לעורר עבירות סיוע לרצח לפי סעיף עמוד 1

300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); קשירת קשר לביצוע פשע (ארבע עבירות), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ושתי עבירות בנשק לפי סעיף 144(ב2) ו-(א) לחוק.

עיקרי העובדות וההליכים בעניין העורר פורטו בהחלטות קודמות של בית משפט זה, ולא ראיתי מקום לשוב ולפרטם באריכות. לצורך דיונו די לציין כי כתב האישום המתוקן מייחס לעורר השתייכות "לחבורה" שהתגבשה בעיר ראשון לציון לשם ביצוע עבירות פליליות, המצויה בריבות עם "חבורה" עבריינית אחרת בעיר.

כמתואר בכתב האישום המתוקן, במסגרת האישום השני מיוחסת לעורר עבירת קשירת קשר לביצוע פשע וסיוע לרצח, משסיפק את אחד האקדחים המעורבים ברצח, והטמינו לאחר מעשה; במסגרת האישום החמישי מיוחסת לעורר עבירת קשירת קשר לביצוע פשע ועבירת נשק, בגין ניסיון יצור מכונית תופת שתשמש לרצח; במסגרת האישום השישי מיוחסת לעורר עבירת קשירת קשר לפגיעה באחר המסוכסך עם "החבורה" אליה השתייך; במסגרת האישום השביעי מיוחסת לעורר עבירת קשירת קשר לשם גניבת נשק מרכבו של קצין צה"ל; ובמסגרת האישום השמיני מיוחסת לעורר עבירה של החזקת נשק על גג גן ילדים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים. העורר היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח למשך ארבע שנים ותשעה חודשים, וביום 30.5.2021 הורה בית משפט זה (בש"פ 3459/21) על שינוי תנאי מעצרו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

בית המשפט המחוזי הורה ביום 6.6.2021 על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני בביתו בראשון לציון, כנגד הפקדת ערבות עצמית בסך מיליון ש"ח; הפקדה כספית בסך 300,000 ש"ח; פיקוח תחת שני מפקחים בכל עת; חתימת המפקחים על ערבות להבטחת הפיקוח בסך 700,000 ש"ח, כל אחד; איסור יציאה מהארץ; וכן איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם המעורבים בפרשה.

4. ביום 20.10.2021 העורר הגיש בקשה לבית המשפט המחוזי "לפתיחת חלונות" יציאה ממקום מעצרו לרגל אירועי חתונתו.

בבקשתו, ביקש העורר כי תותר יציאתו למספר אירועים: יציאה לסידורים ביום 4.11.2021 בין השעות 10:00 עד 18:00, בתל אביב וראשון לציון; יציאה לאירוע חתונה ביום 9.11.2021, בין השעות 17:00 עד 05:00; יציאה לסידורים ביום 21.11.2021 בין השעות 10:00 עד 18:00 בתל אביב וראשון לציון; יציאה לאירוע החתונה שיערך בתל אביב ביום 25.11.2021 בין השעות 14:00 עד 02:00; וכן יציאה לאירוע "שבת חתן" שיערך בתל אביב ביום 26.11.2021 בין השעות 12:00 עד 23:30 ביום 27.11.2021.

5. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את הבקשה. צוין, כי ההליך העיקרי בעניין העורר מצוי בעיצומו, והחשש כי ישבש הליכי משפט פחת לאחר שהסתיימה עדותם של עדי המדינה. עוד צוין כי העורר שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני מזה חמישה חודשים, במהלכם הותרו יציאותיו למספר אירועים, ולא נרשמו לחובתו הפרות.

נקבע, כי לצד טענות המשיבה בדבר מסוכנות העורר, ולאחר "התלבטות לא קלה", בהתאם להוראות סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק המעצרים חתונת העורר מהווה "תכלית חשובה", ועל כן יש להתיר את יציאתו לצורך זה.

נוכח האמור, בית המשפט המחוזי אפשר את יציאת העורר לטקס החינה שיתקיים בראשון לציון ביום 9.11.2021 בין השעות 17:00 עד 00:00; וכן לטקס הנישואין שיערך בירושלים ביום 25.11.2021 בין השעות 18:00 עד 00:00 (הגם שמבקשתו המקורית של העורר עולה כי אירוע החתונה תוכנן להיערך ככל הנראה בתל אביב).

אשר לאירוע "שבת חתן", בית המשפט המחוזי דחה את בקשת העורר לקיום האירוע בירושלים. נקבע, כי סמיכות הזמנים לאירועי החתונה מהווה למעשה יציאתו ממעצר הבית בראשון לציון, לחמישי, שישי ושבת בירושלים. בנסיבות המקרה ונוכח מסוכנותו, לא ניתן להיעתר לבקשה זו.

הודגש, כי ככל שהעורר יקיים אירוע שבת חתן בבית כנסת סמוך לביתו, בית המשפט "ישקול זאת בחיוב".

טענות הצדדים

6. בא-כוח העורר סבור כי בית המשפט המחוזי שגה עת לא קיבל את בקשתו במלואה, משמדובר במאורע מיוחד וחד פעמי בחייו. הודגש, כי העורר הוכיח שהוא ראוי לאמון שניתן בו, וממלא באדיקות אחר תנאי שחרורו. כן צוין כי יציאתו הותרה בעבר למטרות שונות, ואף לאירוע חתונת גיסתו, ועל כן ברי כי בניגוד לטענת המשיבה, לא נשקפת ממנו מסוכנות.

אשר לאירועי שבת חתן, בא-כוח העורר ציין כי מעולם לא נטען שמסוכנותו היא טריטוריאלי, ועל כן "לא ברור" מדוע בית המשפט המחוזי התיר קיום האירוע בסמיכות למקום מעצרו בלבד.

בדיון שנערך בפניי שב בא-כוח העורר על האמור, והדגיש בשנית את חשיבות האירוע עבור העורר ובת זוגו. כן צוין כי העורר נכון להוסיף ערבויות נוספות לצורך הבטחת יציאתו לאירועים למשך הזמן המבוקש, וכי המחלוקת נוגעת למספר שעות בודדות בלבד.

עוד הוסיף בא-כוח העורר כי יש להתחשב בכך שלזכותו עומדת חזקת החפות; וכי החלטת בית המשפט המחוזי לצמצם את מספר השעות כפי שנקבע אינה משרתת את תכליות המעצר.

7. מנגד, באת כוח המשיבה סבורה כי החלטת בית המשפט המחוזי מאוזנת, וניתנה מלכתחילה לאחר התלבטות לא קלה. היות שכתב האישום המתוקן מייחס לעורר עבירות חמורות ביותר, המלמדות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, הבאה לידי ביטוי בתנאי המעצר "הקשיחים" בהם הוא מצוי אף היום.

הודגש, כי אירוע חתונה נכנס בגדרי "תכלית חשובה" הקבועה בחוק המעצרים, אך בקשות העורר לצאת

לצילומים וקניות בגדים אינן אלא נספח לחתונה, ואינם נכללים בתכלית הקבועה בסעיף. לא זו אף זו, לעורר אושרה יציאה לאירוע החינה, "מעגל נוסף" שהורחב לטובתו - על כן, ברי כי ההגבלות שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי מידתיות, ואינן מצדיקות התערבות.

אשר לאירוע "שבת חתן", באת כוח המשיבה שבה על קביעת בית המשפט המחוזי כי ככל שהאירוע יתקיים בסמוך לביתו, בקשתו תישקל בחיוב - וכי שחרורו בעודו מצוי בפיקוח אלקטרוני בראשון לציון למשך שלושה ימים בירושלים אינו סביר בנסיבות העניין.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בערר ובנספחיו ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק המעצרים מגדיר את התכליות בגין רשאי עציר בפיקוח אלקטרוני לצאת ל"חלונות פיקוח" ממקום הפיקוח:

חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו.

מדובר אם כן באפשרויות מצומצמות, המיועדות לצרכים חיוניים וספציפיים. חלון פיקוח לא ניתן בנקל, כי אם במקרים מוגבלים ולאחר בחינת מכלול נסיבות עניינו של עורר (ראו למשל בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.2017); בשפ 4425/19 פלוני נ' מדינת ישראל (15.7.2019)).

9. בהינתן זאת, בית המשפט המחוזי אישר מספר חלונות המאפשרים לעורר יציאה ממקום הפיקוח לאירועי חתונתו השונים, למשך מספר שעות בכל אירוע. אין מדובר בעניין של מה בכך, כי אם בהחלטה המיטיבה עם העורר, נוכח חשיבות ומשמעות אירוע החתונה עבורו.

וידגש - המסכת העובדתית המיוחסת לעורר מתארת שורת מעשים חמורים, שבוצעו לכאורה במסגרת התארגנות עבריינית וסכסוך ממושך בין חבורות, במהלכו בין היתר סייע לרצח, ניסה לייצר מכונית תופת, קָשָׁר קָשָׁר לביצוע מספר פשעים והחזיק אמל"ח על גג גן ילדים. חומרת מעשים אלו מדברת בעד עצמה, ונדמה כי מיותר יהיה להוסיף דבר.

החלטת בית משפט זה לשינוי תנאי מעצרו ניתנה לאחר שהובהר כי "אין להתעלם מנתוני המסוכנות הבסיסים ביחס לעורר", ובכפוף ל"הידוק" מערך הפיקוח ולהטלת תנאי ערבות "נוקשים". החלטה זו בדיון יסודה, נוכח משך הזמן

בו שהה העורר במעצר מאחורי סורג ובריח. אולם, יש לשוב ולהדגיש כי גם כעת העורר מצוי במעצר, בתנאי פיקוח מחמירים, ומשכך בקשותיו לשינוי או הקלה בתנאי מעצרו נבחנות בראי מסוכנותו וחומרת המעשים המיוחסים לו, ובהתאם לשיקולי סבירות ומידתיות.

על כן, לא מצאתי כל דופי בהחלטת בית המשפט המחוזי לגבי אופן שחרור העורר לאירועי חתונתו. מדובר בהחלטה שקולה, סבירה ומאוזנת, המשקללת את חשיבות ומשמעות אירוע החתונה מחד גיסא, ומסוכנות העורר וחומרת המעשים המיוחסים לו, מאידך גיסא.

במסגרת ההחלטה, אושרה השתתפות העורר בטקס החינה משך 7 שעות, חלף 12 השעות אותן ביקש, ויציאה לאירוע החתונה ל-4 שעות, בניגוד ל-12 השעות שהתבקשו, אשר כללו בין היתר צילומים מקדימים והתארגנות. אין בקבלתה החלקית של בקשת העורר משום פגיעה חריגה בו, ובוודאי שההבדל בין מספר השעות הבודדות המבדילות בין בקשתו לבין פרק הזמן שאושר בהחלטת בית המשפט המחוזי אינו מצדיק התערבותו של בית משפט זה.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' בכסלו התשפ"ב (7.11.2021).

ש ו פ ט
